

HAYATLARIMIZ SATILIK (MI)!

İçinde şüphe barındırma ihtimali olanı, içinde şüphe olma ihtimali bulunmayanın (Lâ Raybe fih) üstüne geçirmeye çalışmak nasıl bir gaflettir!

Hiç kimse doğumunu belirlemiş değil. Keza ölümünü de...

Bir şekilde atıldığımız şu Dünya denilen mekanda kendimizi tanımaya ve anlamaya çalışıyoruz.

Niçin buradayız!

Ölüm parantezi neden insanı ürkütür!

Nereye varacağız!

Vardığımız yerde ki hayat nasıl olacak!

Bu ve benzeri sorular bir kez sorulduğunda, oturup içtenlikle düşünmemek mümkün değildir. Ancak ne var ki herkesi ilgilendirdiği halde, nedense insanlar bu soruların iç dünyalarında oluşturduğu boşluğu ve derinliği umursamazlar.

Niye umursanmaz!

Halbuki her şeyin sahibi olan Allah, bu gerçeği her fırsatta insana hatırlatmaktan geri durmaz. Hem indirdiği ayetlerle hem de yarattığı ayetlerle insanlara durumlarını sürekli hatırlatır. Biraz olsun düşünen birinin bu gerçekleri görmezlik etmesi akıl ile izah edilebilir bir durum değildir!

Her bir insan ile ilgili bilgi oluşuncaya kadar çok zaman geçmiş olur, değil mi?

Biz insanı, çok bileşenli döllemiş yumurtadan yarattık. Yıpratıcı bir imtihandan geçireceğimiz için onu dinleyen ve gören bir varlık haline getirdik.

Ona doğru yolu gösterdik; ister görevini yapar, isterse o yolu görmezlikten gelir (kâfir olur). (İnsan 76/1-3)

Bir ebeveyn ya da yetişkin; yeni doğmuş bebeği eline

aldığında kendisinin de böyle doğmuş olabileceğini hiç aklına getirmez. Ya da katıldığı bir cenazede, namazını kıldığı tabuttaki kişi ile empati yapıp, bir gün kendisinin de aynı halde olacağını aklına getirmez. Oysa bunlar hiç kimsenin yalanlayamayacağı en basit gerçeklerdir.

Bir gerçeği daha hiç düşünmeyiz!...

İnsan hep kazanma ile meşgul olur, bir şeyleri elde etmek için çırpınır... Kendi üzerinde paha biçilemez bir değer taşıdığını bilmez. Kendini zengin hissetmez! Halbuki, herhangi birimiz; Dünya üzerindeki tüm nimetler karşılığında, belden aşağıımızın geri alınacak olması, gibi bir tercih ile karşı karşıya kalsak bu değiş tokuşa rıza göstermeyiz. Sağlıklı uzuvlarını kim terk edebilir!..

Hayır! Çünkü elde edilecek olan şeyler her ne olursa olsun, ancak sağlıklı olduğu zaman ve yaşıyorsanız kıymetlidir. Tıpkı yüzlerce sıfırın, başına ancak bir sayı konulduğunda anlam ifade edeceği gibi...

Buradan şu sonuç çıkıyor ki aslında her insan dünyalar kadar zengindir. Sadece bunun farkında değildir.

Hal böyleyken onca kurgu, mutsuzluk, kavga, silah, hınc, ihtiras, dalavere de neyin nesidir?

İnsanın gözünden dünya perdesi kalktığında bu olumsuzlukların hiçbirinin bir anlamı kalmayacağı muhakkaktır. Ancak gel de bu gerçeği dünyadayken insanlara anlat!

Yaratıcımızın sözünün dahi insanı yola getirmeye yetmediği yerde, elden ne gelir diye düşünmeden edemiyor insan...

Yaratıcının sözünün dahi insanı yola getirmeye yetme-

diğini düşünmekte şaşkırtıcı gelebilir insana! Ancak durum maalesef gerçekten de böyle değil midir? Allah için canını vereceğini söyleyenlerin bile, Allah'ın açık ayetleri karşısında geleneksel kodlarını kıramadıklarına şahit olmuyor muyuz!

Allah (cc) bu ve benzeri kişi ve gruplar için bakın ne söylüyor.

Biz onlara melekleri indirsek, ölümler onlarla konuşsa ve her şeyi önlerine döksek, yine de inanıp güvenmezler. Allah'ın öyle olmasını tercih etmesi (zorlayıcı düzen kurması) başka. Fakat onların pek çoğu (gerçeği bilmelerine rağmen) kendilerine hâkim olamazlar. (En'âm 6/111)

Demek ki yeryüzünde gezinme kudretine erişip kendini yeterli görmeye başladığı zaman İnsanoğluna bir şeyler oluyor. Cevapları işine gelmediği zaman her şeyi bu dünya ile sınırlayarak içindeki sesi kısıp benlik şuuru ile ilahî olana kafa tutabiliyor.

Tam da bu noktada, neyin ilahî neyin uydurma olduğunun ayrımı da son derece önemli hale geliyor. Çünkü ilahî ambalaja sarılmış uydurma şeyler o derece yaygın ki, sıradan birinin bunlardan uzaklaşması hiç de kolay değil. Ama kişi bu yokuşu aşmak zorunda. Önüne çıkan ışıltılı ambalajlı nimetlerin içeriğine bakmak zorunda. Çünkü imtihan bu demek. Çünkü insan fıtratına ters şeylerle imtihan edilecek.

Yoksa yeniden dirilmeye inanılmadığı için mi DİN hafife alınıyor! Halbuki kötülüğün timsali olarak bildiğimiz

şeytan bile bunu biliyor ve o güne canı gönülden inanıyor.

Şeytan, Allah ile şöyle bir diyaloga girmemiş miydi!

(İblis:) “Öyleyse dirilecekleri gününe kadar bana süre ver.” dedi. Allah dedi ki “Sen, süre verilenlerdensin .” Şeytan dedi ki “Madem beni aşırılığa sen sevk ettin , ben de senin doğru yolunun üstüne onlar için oturacağıma yemin ederim. Sonra önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Göreceksin, onların çoğu sana karşı görevlerini yerine getirmeyecektir.” (A'râf 7/16-17)

İmtihan, tam da bu şekilde olmuyor mu! Şeytan ile sadece meyhaneye kapısında karşılaşabileceğini sananlar aldanıyor. Oralar ve benzer yerlerin müptelaları zaten şeytanın kurtarılmış bölgesi içinde...

Siz şeytan olsaydınız kandıracağınız insanları nerede arar ve avlardınız?

Öyleyse her inanıp güvenenin, BİR ölçüsü ve koruma kalkanı olması gerekir. O kalkan, o ölçü; içinde şüphe barındırmayan (Lâ Raybeful olan) Kur'an'dan başka bir şey olabilir mi!

Böyleyse (ki böyle) Müslüman bireyin, duyduğu bir ayet karşısında hemen teslim olması ve kendini düzeltmesi beklenir. Eğer yalpalıyor ise bu Allah'a güven konusunda ciddi bir sorunun göstergesi değil midir!

Elbette ki herkesin aynı duyarlılıkla hareket etmesi beklenemez. Kişinin karşılaştığı ilahi bilgiyi sorgulama-

Aslında her insan dünyalar kadar zengindir. Sadece bunun farkında değildir.

sı, üzerinde düşünmesi gerekecektir. Çünkü yaratıcımız bizlere ne ahiret inancı için ne de dinin diğer alanlarında zorlayıcı bir düzen kurmadığını söylüyor. Bilakis büyük bir serbestlik tanıyarak insanların doğruyu, zorlayıcı unsurlar olmadan akl-ı selim ile bulabilmesini murat ediyor.

Dinde zorlama olmaz. Doğrular, yanlış kurgulardan iyice ayrılmıştır. Kim taşkınlık edenleri tanımaz da Allah'a güvenirse, kopması imkânsız en sağlam kulpa yapılmış olur. Her şeyi dinleyen ve bilen Allah'tır. (Bakara 2/256)

Aslında, doğum ve ölüm arasında bedensel olarak bağlı olduğumuz birçok şeyi göz ardı etmemize rağmen, Allah'ın ertelemesinden dolayı yaşamımızı sürdürülebiliyoruz. Tercihler konusunda iç dünyamızda özgür olduğumuzdan dolayı da, yakın ihtiyaç ve tehlikelerin yönlendirdiği bir hayat devam edebiliyor.

Bu durumda yaşamın amacı; hayatta daha fazla şeye sahip olmak ve olası sıkıntılara karşı elden geldiğince güvence elde etmek -yani biriktirmeye- dönüşüyor. Bu şeyleri elde etmek için girilen türlü gayrimeşruluklar da kişilerin tercihi olarak karşımıza çıkıyor.

Öte yandan inandığı doğru bilgiyi yaşam düsturu yapabilen az da olsa bir kitle yok değil. Bu gönülden bağlı ve her şeye rağmen doğruları ayakta tutmayı hedefleyen kitleyi Allah şöyle tarif ediyor;

Siz, insanlar için ortaya çıkarılan, doğruluğu emreden, fenalıktan alıkoyan, Allah'a inanan hayırlı bir ümmetsiniz. Kitap ehli inanmış olsalardı, kendileri için daha hayırlı olurdu; içlerinde inananlar olmakla beraber, çoğu yoldan çıkmıştır. (Al-i İmrân 3/110)

Allah, inanıp güvenenlerin kendilerini ve mallarını Cennete karşılık satın almıştır. Allah yolunda çarpışır; öldürürler ve ölürlər. Bu Allah'ın Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da verdiği gerçek sözdür. Sözü Allah'tan daha iyi tutan kimdir? Öyleyse yaptığınız bu satıştan dolayı sevinin. Bu, büyük bir kurtuluştur. (Tevbe 9/111)

Bugünse maalesef kendini Müslüman sayan toplulukların geleneğe yaslanıp Kur'an ile aralarına mesafe koymaları, yukarıdaki ayetin anlaşılmasında ve yaşama geçirilmesinde ciddi bir engel teşkil ediyor.

Aslında yaşanan her an hem bu dünya da huzurlu bir yaşama, hem de ahiret için bir fırsata dönüştürülebilir. Önünde hiç bir engel yok. Bunun için sarsılmaz bir güvenle, Allah'ın indirdiği ve yarattığı ayetlere yüzümüzü dönmek yeterli...

Yanlış yapanlar, aslında bilgisizce kendi heveslerine uyarlar. Allah'ın sapık saydığını kim doğru yolda sayabilir? Onlara yardım edecek kimse de olmaz.

Sen yüzünü dosdoğru bu dine, Allah'ın yaratıklarda geçerli kanununa (fıtrata) çevir. O, insanları da ona göre yaratmıştır. Allah'ın yarattığının yerini tutacak bir şey yoktur. İşte sağlam din bu dindir. Ama insanların çoğu bunu bilmezler.

Ona yönelen kişiler olun, ondan çekinin ve namazı tam kılın da müşriklerden olmayın.

Birilerine bağlanarak dinlerini bölenlerden olmayın. Her cemaat kendinde olanla övünüp durur. (Rûm 30/29-32)

Yeryüzü krallıklarının esiri olunarak geçen bir ömrün kime ne faydası olabilir ki!..

Yol yakinken yaşamlarımızı, keşke Allah'a satabilsek...

Bu alışverişin sermayesi; sınırsız güvenerek, sadece Allah'a iman etmek ve içinde şüphe barındıran hiç bir şeyi, içinde şüphe olmayanın (Lâ Raybe fih) üstüne geçirmeye çalışmamaktır. Bu tutum güzel davranışlar ile pekiştirildiğinde Allah'ın rızası ve cennetinin elde edilmesinin önünde, başka hangi engel kalabilir!

Allah yardımcımız olsun.